

i den Skikkelse, hvori den er foreslaaet af Udvalget, eller i den, som den høitærede Minister har foreslaaet, vil Befolkningen i Almindelighed føle sig mere tilfredsstillt ved en Ordning, hvor der er eet Overformynderi med en Raanebestyrelse amtsviis, end hvor der er 5 Overformynderier, men ogsaa kun 5 Raanebestyrelser. Det er forøvrigt Noget, som den ærede Landsthingsmand, der havde Ordet før mig, fremhævede, og jeg kan i Et og Alt tiltræde de Øtringer, han derom udtalte, hvorfor jeg heller ikke længere skal opholde det ærede Thing.

Brof: De to ærede Herrer, som sidst have havt Ordet, have i alt Væsentligt udtalt, hvad jeg kunde have ønsket at sige, og jeg skal derfor indskrænke mig til meget faa Bemærkninger. Det forekommer mig, at den høitærede Justitsminister ved at fremhæve de Grunde, som skulde støtte sig til Folkestemningen, har tilladt sig at gjøre en vis Misbrug af Ordet Centralisation; thi efter min Mening er det saa langt fra, at Udvalget ved sin Behandling af det foreliggende Lovudkast har centraliseret, at det sjenhynligt maa være klart for Enhver, der kaster Blikket paa § 9, at hvad Udvalget har bestræbt sig for at gjøre, netop snarere maatte kaldes en Decentralisation. Det høie Thing vil vide, at der fra Ministerens Side er gjort Forslag til 5 Overformynderier og 5 Raanebestyrelser, hvilke sidste skulde fyldestgjøre det stedlige Sjenhyn, som Ministeren har kaldt det, eller de provindstille Interesser, som det maastee ogsaa kunde kaldes. Hvad har nu Udvalget gjort? Det har mangsfoldiggjort disse 5 Bestyrelser, saa at der af dem er blevet ligesaa mange, som der er Amter i Landet. Ved Overformynderibestyrelsen maa det jo væsentlig havees for, Die, hvem det er, der har at gjøre Udlaan af Midlerne; og det er efter Udvalgets Forslag blevet Amtslaanebestyrelserne, der, som sagt, nu ved Udvalgets Behandling ere vogede i et meget bethdeligt Antal. Hvad Centralisationen angaaer, da er Alt, hvad Udvalget har foreslaaet, at centralisere Regnskabet, og det skulde jeg dog troe maa være af sig selv indlysende, at det kan besørges billigere og eensformigere paa eet Sted, end naar det skal skee paa forskjellige Steder, hvor Ijo et stort

Apparat maa være tilstede, og — det følger af sig selv — hvor saa ikke Censformighed i Behandlingen kan finde Sted. Hvad enten man derfor lægger Estertrykket paa, at man fra Udvalgets Side skulde have villet centralisere, eller man lægger Akcenten derpaa, at der skulde være centraliseret til Kjøbenhavn, er det — den høitærede Minister maa tilgive mig det — lige urigtigt. Hvad Udvalget har foreslaaet, er at tilfredsstille de provindstille, de lokale Interesser ved at mangsfoldiggjøre Raanebestyrelserne, at simplificere og eensformiggjøre Regnskabsvæsenet ved at sammenbringe det paa eet Sted. Det er aabenbart saa langt fra at være Centralisation af Overformynderivæsenet og sammes Bestyrelse, at det snarere er Decentralisation, og forsaavidt der er Tale om, at vi have draget det Hele til Kjøbenhavn, vil det være Udvalget ganske ligegyldigt, om Overformynderiregnskabet aflægges i Kjøbenhavn eller i Aarhus, naar det blot skeer paa eet Sted. Det er saa langt fra, at der er Tanke om at sørge for Kjøbenhavnske Interesser, at Alt, hvad vi ville, er kun Censformighed i Regnskabsvæsenet. Overformynderiet maa gjerne finde sin Plads i Sylland, f. Ex. i Aarhus, naar det kun er muligt at sørge for, at den daglige Revision, som Udvalget unægtelig lægger overordentlig Vægt paa, der kan finde Sted. Det forekommer mig derfor, at det kun er et andet Navn for de Stemninger, der have gjort sig gjældende, naar man giver det en noget høitideligere Fremtræden under Navn af Centralisation; noget Saadant har der under Udvalgets Behandling af denne Sag slet ikke været Tanke om. Ved Bestyrelsen af Umhyndiges Midler er det jo dog ganske klart, at det væsentligste Sjenhyn, der skal tages, er at sikke de Umhyndige i Ryddelsen af deres Kapitaler; det stedlige Sjenhyn, som er kommet til at spille en saa vigtig Rolle ved disse Forholds historiske Udvikling, har i og for sig slet Intet med Overformynderibestyrelsen at gjøre. Overformynderiet er ingen Kreditanstalt, der skal sørge for, at Midlerne kunne strømme til de forskjellige Egne i Landet. Det er i og for sig et Sjenhyn, der ligger ganske borte fra Overformynderivæsenet; noget Andet er det, at dersom der kan tages et fornustigt Sjenhyn dertil, bør